

A HELYES HOZZÁÁLLÁS

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2018. november 4.

Újra itt állhatok előttetek, és nem is gondolnátok, hogy mennyire nagy kiváltság ez számomra. Megtisztelő dolog itt lenni, mert nem is tudom, hogy ki tudom-e igazán fejezni, ami bennem van ezzel kapcsolatban. Az biztos, hogy két kéréssel fordulok hozzátok a mai napon. Az egyik az, hogy vedd föl a mai napon a halló füleidet, és vedd le a vallásos szemüvegedet és a vallásos gondolkodásmódodat, és vedd le azt a fajta gondolkodásmódot, mentalitást, amivel sokan a világban, meg az egyházakban rendelkeznek, hogy minden tanítást ugyanúgy hallgatok, hogy egy ez a sok közül! Mert ha a mai napon meghallod, és megjegyzed az üzenetet, akkor hiszem, hogy nagyon nagy előrelépés lehet ez az életedben. Ez a mai üzenet nem egyszerű, nem könnyű. Hidd el, a szívem teljességéből megpróbálom nagyon egyszerűen, nagyon közérthetően, nagy békességgel teljesen átadni mindannyiótoknak, és hogy ezzel mindjárt bele is csapjak a közepébe, kérem a segítőt, hogy vetítsük ki ide a mai alapigénket, a János evangélium 16 fejezet 33. Igéjét, ami így hangzik, olvassuk együtt, Jézus szavai ezek:

János 16,33.

33. Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen énbenem. E világon nyomorúságtok lesz; de bízzatok: én legyőztem a világot.

Ha valaki nem hívőként olvassa ezt, talán fölmerülhet benne, hogy ebben az igeversben van valami nagy ellentét. Nem igazán érthető ez, hogy most akkor békességben legyek, vagy ijedjek meg a nyomorúságtól. Mert Jézus mind a kettőre felszólít, mármint nem arra, hogy ijedj meg a nyomorúság miatt, hanem arra, hogy békességed legyen énbenem. Figyelmeztet arra, hogy ebben a világban nyomorúságotok lesz. Mindenki azt szeretné csak meghallani, hogy békességed legyen, és nem szeretné meghallani Jézusnak azt a szavát, azt a mondatát, azt a részt ebből, hogy Ő figyelmeztet valamire. Figyelj, vigyázz, mert lesznek dolgok, amik meg fognak majd próbálni majd téged! Több igehely is a Bibliában alátámasztja, és egyértelművé teszi mindannyiunk számára, hogy személyesen, egyenként is mindannyiunknak van egy mennyei elhívása. Egyesével, külön-külön mindannyiunknak, és ennek része az, hogy győztes életet éljünk, hogy sikeres életet éljünk, hogy gyarapodjunk, meggyógyuljunk, hogy beteljesedett életet éljünk, és bizonyos harcokat megharcoljunk.

Tudnod kell, hogy mindegy, hogy hol állsz most, mindegy, hogy hova jutottál el idáig, mindegy, hogy hova nem jutottál el idáig, mindegy, hogy milyen háttérből származol, milyen iskolai végzettséged van, milyen a háttered. Isten tökéletes akarata beteljesedhet a te életedben. Ámen. Erre tudsz könnyen áment mondani, ugye? Egyértelmű, hogy ebben megvan Istennek a része, Istennek a szerepe, hogy téged elvezessen erre a helyre, ahol beteljesedsz, ahol győztes vagy, ahol a te személyes elhívásodat, és a közösségben lévő elhívásodat teljesen megéled, és betöltsd. Mondhassad az életednek a végén majd, mint amit Pál apostol is mondott, hogy a futásomat megfutottam, a harcokat megharcoltam, elvégeztem, és megyek haza. Halleluja! Megvan ebben a mi Istenünknek a része, Ő az elhívást adó, Ő az, aki vezet bennünket ezen az úton. Ő az, aki az áldásokat adja nekünk ezen az úton. Ő az, aki előremenetelt ad, Ő az, aki ajándékot oszt ehhez.

De ma nem erről szeretnék beszélni, hanem arról a részről, ami a mi részünk. Úgy is beszélhetnék, hogy arról a részről, amely a te részed abban, hogy te eljussál arra a helyre, ahova el szeretnél jutni. Ahova Isten szeretné, hogy eljussál. Ez nem valami cselekedet, hanem egy sok ismeretlenes egyenletnek egy része, amiről a mai napon szeretnék beszélni. Ez pedig a dolgokhoz való hozzáállás. Az a hozzáállás, amely a gondolataidnak és a hozzád érkező információknak a végeredménye benned. Mert az, hogy hogyan állsz hozzá a dolgokhoz, az attól függ, hogy a hozzád érkező külső információkat, illetve a hozzád érkező belső, szellemi, az Istentől jövő információkat te hogyan dolgozod fel az elmédben, és hogyan

cselekszel azok alapján. Ahhoz, hogy életed minden területén sikerre jussál, győztes legyél az anyagi értelemben, a mentális értelemben, a szellemi értelemben, a fizikai értelemben, hogy felnővekedjél, szükséges, hogy az adandó – időnként nehéz – helyzeteken győztesen kerestüljussál. Nem csak hogy keresztül kell jutnod bizonyos élethelyzeteken, hanem azokból erőt kell kovácsolnod saját magad számára, hogy abból megerősödve gyere ki. Egyet tudsz ezzel érteni? Ne gondold, és ne higgyél abban, testvérem, hogy soha semmilyen nehézséggel nem kell majd szembenézned! Ne gondold azt, hogy nem lesznek megoldásra váró feladatok majd előtted! Ne gondold azt, hogy nem lesznek majd problémák, amikkel neked foglalkoznod kell akkor, ha majd szellemileg érett, és felnőtt korba jutsz. Akkor is kell majd foglalkoznod bizonyos helyzetekkel.

Van egy téves elképzelés keresztény világban, hogyha kereszténnyé válok, és mindent tökéletesen teszek, és tudok, és az elhívásomat betöltöm, akkor az égvilágon semmi gondom nem lesz semmivel és senkivel. De én nem látom ennek az igei hátterét, és szeretnék erről beszélni a mai napon, hogy egy világos, egyértelmű kép rajzolódjon ki mindannyiunkban azzal kapcsolatban, amit itt Jézus mondott. Úgy kezdte, hogy azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen énbenem. E világon nyomorúságok lesz, de bizzatok, én legyőztem a világot! Tehát Ő felszólít arra, hogy békességben legyél, és felszólít arra, hogy figyelj oda a saját magad dolgaira, mert lesznek dolgok, amik meg fognak téged próbálni, és lesznek nyomorúságos dolgok, amelyek megpróbálnak téged levinni, letéríteni arról az útról, ami a te személyes mennyei elhívásod, ami a te személyes utad. Ha tudod, hogy hogyan tudsz keresztülmenni bizonyos élethelyzeteken, szituációkon, teszteken, és tudod, hogy hogyan kell ezeket a saját magad áldására, javára fordítani, akkor sokkal könnyebb lesz, és sokkal boldogabb, teljesebb lesz az életed.

Sok keresztényt látok, akiken valóban látszik az, hogy boldogok, és a nehézségeik és problémáik ellenére látszik rajtuk Isten dicsősége. Látok sok keresztényt, aki nem boldog, és szenved, kínlódik, és tény, hogy ha megkérdezném itt közületek (nem kell válaszolnod), de ha megkérdezném, hogy te boldog vagy? Te teljes vagy abban az életben, amit élsz? Vajon őszintén föltennéd-e a kezed ilyenkor? Akkor nem tudom, hány kéz lenne a magasban. Nem azt akarom mondani, hogy ti boldogtalan emberek vagytok, és lerí rólatok az, hogy nem vagytok boldogok. Nem, egyáltalán nem erről van szó. Arról van szó, hogy tudd, hogy Isten a nehéz helyzeteket a te javadra akarja fordítani. Erről van szó. Sőt, akarja, hogy tanuld ezt meg, hogy a saját javadra fordítsd ezeket a helyzeteket. Leginkább azért, mert vannak bizonyos szituációk, vannak bizonyos élethelyzetek, amelyek igazi vízválasztók a jövődet illetően. Vannak bizonyos tesztek, amiken keresztülmész, amelyek a sorsodat befolyásolják. Befolyásolják azt, hogy hova jutsz el, vagy hova nem jutsz el. Vagy felível az életed, és beteljesedsz, vagy megtörik az életed, és megtörik a szolgálatod, megtörik az a lendület, ami benned volt idáig, és visszavet ez téged. Vagy beteljesedsz, vagy szenvedve nem töltöd be az elhívásodat.

Van egy elképzelés, és az előbb már elmondtam, és ismétlem még egyszer. Ha Isten akaratát követed, mondják ezt egy páran, akkor olyan könnyen megy minden! Minden kivétel nélkül könnyen megy. Valóban, Isten akaratát, Isten tervét követve nagyon sok minden olajozottan, kenetteljesen, olyan helyére passzolóan megy, nagyon egyszerűen, és nagyon könnyen. Ezt megtapasztaltuk sokszor, ugye? Halleluja! Tudunk ennek örvendezni. Mi van akkor, hogyha Isten elhívásában nem mennek könnyen a dolgok? Isten elhívásának a követése nem garantálja azt, hogy nem fogjuk szembe találni magunkat nehézségekkel. Isten elhívásának, az Ő szolgálatának betöltése nem garantálja azt, hogy nem kell szembenézned nehézségekkel. Sőt! Lesznek kihívásaid. Ezt olvastam föl az előbb a János evangélium 16. fejezetben. Most szeretném, hogyha a Bővített fordítás szerint is ezt megnéznénk, mert számomra nagyon figyelemre méltó ez az igevers. Jézusnak a piros betűs, aranybetűs szavai ezek. Figyelj, kérlek, nagyon!

János 16,33. Bővített fordítás

33. Ezeket mondtam azért nektek, hogy én bennem (tökéletes) békességetek és bizalmatok legyen. A világban nyomorúságotok /megpróbáltatásotok, próbáitok, gyötrelmetek és frusztrációtok/csalódottságotok lesz.

De jó reménységben legyetek (bátorodjatok, bizzatok, legyetek biztosak, rettenthetetlenek /félelmet nem ismerőek)! Mert én legyőztem a világot (megfosztottam az erejétől, és legyőztem a világot értetek, hogy ne árthasson nektek.

Annyira szeretjük, amikor Jézus szavai bátorítanak minket. Ugye? De meghallottuk az Igének a közepén azt, hogy a világban nyomorúságotok, megpróbáltatásotok, próbáitok, gyötrelmetek, frusztrációtok, csalódottságotok lesz. Előtte és utána, mintegy becsomagolva, körbevéve, Jézus bátorít minket, hogy bízzál bennem! Bízzál bennem, mert a pusztaságon, amibe belekerültél, keresztülvezetlek téged, és kijössz abból! Megerősödve jössz ki belőle. Halleluja! Ha ellenállást tapasztalsz az életedben, a szolgálatban, a házasságodban, gyermeknevelésedben, munkádban, az nem jelenti azt automatikusan, hogy biztosan kiestél Isten akaratából, és azért megy nehezen az a dolog. Sokan automatikusan erre a következtetésre jutnak, ha beleütköznek valami nehézségbe, valami próbába, hogy akkor biztos, hogy eltévesztettem valamit, ezért történhetett meg ez velem! A Biblia nem írja ezt. Lehetséges, hogy azért történt veled, mert valamit elrontottál. Lehet, hogy azért történt veled az a rossz dolog, amibe beleestél, mert eltévesztetted, és a rossz irányba fordultál le. Lehet, hogy azért történt ez veled, mert nem figyeltél a vezetésre, eltévesztetted, és a következményeit, a gyümölcseit eszed annak, amit éppen tettél vagy csináltál.

De ha Isten tökéletes akaratában, az Ő tökéletes útján jársz, akkor is szembesülhetsz nehézségekkel, és neked tudnod kell a különbséget, hogy most egy teszten, egy próbán mész-e keresztül, vagy pedig olyan jellegű ellenállásba ütköztél, amit a sátán gördített elé, amit meg kell dorgálnod, amit le kell rombolnod! A kettő az nem ugyanaz. Sokszor Isten keresztül akar bennünket vezetni a pusztán, hogy ott minket éretteg tegyen, és mi megdorgáljuk az ördögöt.

Mikor pedig a sátánnak a hazugságai miatt kerülünk bajba, akkor meg azt mondjuk, hogy ó, elfogadom, Isten, a te akaratodat, és szenvedek érted. Ez abszurdum! A keresztények ne legyenek bolondok! Ne legyenek ostobák. Te se legyél az, bölcs legyél! Tudd, hogy amibe belekerültél, az honnan van, honnan ered! Nem mindig tudjuk ezt elsőre, és talán másodszorra sem. Sokszor akkor tudjuk csak meg, amikor túljutottunk rajta, hogy ez most honnan is volt. Sokszor saját kínunk és szenvedésünk által tanulunk meg dolgokat, azonban a szenvedés közepette is béke tölthet el bennünket, és a nehézség formálhatja a jellemünket, és közelebb kerülhetünk Istenhez akkor, hogyha átmegyünk bizonyos nehéz helyzeteken

Mondtam én, hogy nehéz üzenet. Az, hogy Isten akaratában vagy, nem garantálja azt, hogy a bajok automatikusan kitérnek előled. Az, hogy Isten akaratában vagy, nem garantálja azt, hogy Isten mindent meg fog oldani helyetted. Azt viszont garantálja ennek ellenére Isten, hogy Ő tevékeny módon a javadat szolgálja abban a helyzetben, amiben vagy. Segít neked, és ott áll melletted, és nem engedi el a kezedet. A Biblia tele van olyan emberekkel, akik Isten akaratát követve keresztülmentek a saját maguk pusztaságán. Nagyon sok ilyen példát lehet olvasni a Bibliában. Nélkülöztek, kitérőket tettek, és Isten ezt felhasználta arra, hogy a hit hőseivé formálja őket. Mert nem lehet megerősödni, nem lehet felnővekedni a nélkül, hogy ne érkezne rád valamiféle nyomás! Nem lehet erőssé válni a hitben, ha a hitednek nincsenek megpróbáltatásai. Nem lehetsz harcedzett a hitben, hogyha nincsenek hitharcaid. Az erős hit nem úgy száll az emberre, hogy külső ajándék, és akkor úgy ébrednek fel egyszer, hogy most megerősödtem. De jó! De jót aludtam, és úgy ébredtem fel, hogy én vagyok a hit nagy embere! Ha megsértenek és megbántódsz, ha hazudnak rólad, vagy neked, és megsértődsz, ha becsapnak és veszteség ér, ha esetleg elárulnak, és ez miatt veszteség ér, vagy kiszárad körülötted a levegő, elfogy a levegő is, és a pusztaságban érzed magad, akkor gondolj Jézusra!

Testvéreim, Őt a Szent Szellem vezette a pusztába. Amikor ezt először olvastam, akkor nem akartam elfogadni, mert rosszul gondolkodtam erről. Nem értettem ezt. Hogyan lehetséges az, hogy maga Isten volt az, aki a megkísértések közepébe belevezeti az Ő Fiát? Miért? Miért? Gonosz lenne Isten? Nem, egyáltalán nem. Olvassuk el ezt a Lukács evangéliumban. Ez az után történik, hogy Jézust a szolgálatát megelőzően Keresztelő János bemejti a Jordánba, és azt olvassuk így szó szerint:

Lukács 4,1. 14.

1. Jézus pedig Szent Szellemmel telve, visszatért a Jordántól, és vitették a Szellemtől a pusztába.

Vitették Isten Szellemétől a pusztába. A történetet ismerjük, jön a megkísértés, az a 3. igevers. Meg van írva, Jézus válaszol, de amire most jöttem rá ezen a héten, a 14. vers, amikor kijött a pusztából. Mit olvasunk?

14. Jézus pedig megtért a Szellem erejével Galileába: és híre ment neki a környéken.

Ez az, amire szükséged van! Neked is, és nekem is. Sokan újjászülettünk, betöltekeztünk Szent Szellemmel, teljesek vagyunk a Szellemmel. És az erő? Hol az erő, Istennek az ereje? Keresztül kell, hogy menj bizonyos nehézségeken. Keresztül kell menned bizonyos megpróbáltatásokon ahhoz, hogy a Szellem ereje kirajzolódjon benned. Ezt nem szeretjük hallani. De Jézussal ez megtörtént. Amikor keresztülment a megpróbáltatáson, akkor a Szellem erejével jött ki belőle. Szent Szellemmel telve ment be, de a Szellem erejével jött ki. Halleluja! Olyan jó volt az? Olyan könnyű gyaloggalopp volt az? Sétakocsikázás volt az neki? Negyven napos böjt után? Testvéreim. Olyan kísértés volt ez az Ő számára, hogy bele se merek gondolni! Mi három napos, vagy akár egy napos böjt után ellen tudtunk volna-e állni, hogy a kövek kenyérré váljanak, vagy nem? Ő megharcolta. Megharcolta az érzelmeivel ezt a dolgot. Megharcolta a gondolkozásmódjával ezt a dolgot, és tudta, hogyan kell válaszolni. Ez egy olyan jellemet, olyan karaktert adott neki, hogy az Ige azt mondja, hogy a Szellem erejével jött ki a pusztaságból.

Van itt valami elrejtve neked és nekem, ami figyelemreméltó, én úgy hiszem. A pusztaság, a száraz hely, ahol nem szívesen akarsz lenni, testvérem, az Isten kiképzőtábor. Halleluja! Az a pusztaság, amit te utálsz, és menekülnél tőle, és ellöknéd magadtól, ahol nem akarsz lenni, hogy azon győztesen keresztülmenjél, nagyon sokszor az előléptetésnek az előfeltétele Istennél. Halleluja! Egy dolog az, testvérem, hogy nagyon szép, nagyon nagy elhívásod van. Csodálatos! Mindannyiunknak az van. Nagyon szép, nagyon gyönyörűség, és nagyszerű ajándékaid vannak, és halleluja! De ezeknek meg kell edződni a viharban és a harcban, mert Isten nem azért adta a páncélt rád, hogy a vitrinben őrizd otthon, és a vendégeidnek mutogasd, hogy de jó kis páncélt kaptam! Mire való a páncél? Hogy az ellenség minden tüzes nyilát megoldsd vele. Most akkor azt gondold, hogy azért kaptál egy védelmi páncélt, hogy nem lesznek tüzes nyilak, amik ellened jönnek? Nem lesznek gonosz összeesküvések a háta mögött? Nem lesznek gonosz nyelvű keresztények? Nem lesznek az idegeidet, az érzelmeidet felkorbácsoló vélemények? Mindig azt fogod kapni, amit elvársz? Nem azt fogod kapni mindig. Ezt neked egy megpróbáltatás lesz. Neked ez egy próba lesz. Neked egy kihívás lesz, hogy már 85-ször idegesítenek fel, hogyan kezeled ezt. Hogyan, milyen hozzáállással legyél ahhoz a keresztényhez, akit ha már meglátsz, már összeszorul a gyomrod. Szinte egy óriásként ott van előtted, és problémát okoz még az is, hogy rámosolyogjál, vagy köszönjél neki. Valakinek lehet, hogy te vagy ilyen, ne mosolyogj annyira!

A lehetőség ott van bennetek, hogy nagy dolgokat vigyetek véghez Istennek, és Istenért. Ez ott van bennetek. Mindannyiunkban ott van ez. De nagy különbség van egy alap kiképzésen átesett újonc katonára, és egy harcedzett háborús hőst, egy veterán között. Nem tudom, hogy tudod-e a különbséget? Nem tudom, hogy tudod-e az amatőr bokszoló, és a profi bokszoló közötti különbséget? Amíg az amatőr bokszoló úgy készül fel a következő bokszmeccsre, hogy otthon párnacsatát vív az ötéves gyerekével, addig a profi bokszoló a fizikai testét

sanyargatja, és a mentális gondolkozását is edzi ahhoz, hogy amikor ott lesz a ringben, akkor a megfelelő módon tudjon szembeszállni az ellenfelével.

Ugye ezt a példát hozza Pál apostol. Mi nem akarunk olyanok lenni, akik a levegőbe csapdosunk össze-vissza, felkészületlenül, hanem erősek vagyunk. Szeretnél erős lenni? Akkor keresztül kell menni a pusztaságon! Akkor még egyszer megkérdezem. Szeretnél erős lenni? Akkor keresztül kell menned a pusztaságon! Látod a különbséget? Hogy hogyan reagálsz rá? Szeretnél győztes lenni? Halleluja! Szeretnék keresztülmenni a pusztaságon. Dehogyan akarok keresztülmenni! Dehogyan akarok én edzeni! Dehogyan akarok én odafigyelni a szavaimra! Dehogyan akarok én odafigyelni a jellememre, a formálására! Dehogyan akarok én türelmes lenni! Sokkal jobb elengedni az indulataimat, és ahogy esik, úgy puffan, történjenek a dolgok! Ez a könnyebbik út. Tudod, a patak a hegyről merre folyik? Amerre a legkisebb az ellenállás, mindig lefelé. Így vannak a keresztények is, a legkisebb ellenállást tanúsítják, a test ezt hozza elő belőlünk, és erre bátorít, és erre buzdít, erre gerjeszt, hogy nehogyan odafigyelj a viselkedésedre. Nehogyan odafigyelj a szavaidra, nehogyan odafigyelj a gondolkozásmódodra. Hogy hogyan gondolsz, miként gondolsz bizonyos dolgokra, amire a Biblia felszólít, hogy úgy gondolkodj, ahogy Isten gondolkodik, ez egy alapszabály. Ha ez megvan, akkor lesz megfelelő a hozzáállásod. Akkor lesz megfelelő a beszéded. Akkor lesznek megfelelőek a szavaid. Nem tudsz messzebbre menni, mint amennyire a szád elenged téged. De mi jön ki a szádon? Amin gondolkodsz. Nem kerülhetjük ki azt a nagyon fontos, nagyon alapvető dolgot az életünkben, hogy betesszük az elménkbe Isten Igéjét, és összhangba kerülünk Istennek a Szent Szellemével. Ez elkerülhetetlen.

Szeretne növekedést, szeretne fejlődést mindenki. Minden jóérzésű, épeszű, józan gondolkodású ember szeretne előrébb jutni. Az egy jó dolog, Isten is azt akarja. Jézus mondta, hogy abban dicsőítetik meg az én menyeei Atyám, hogy ti sok gyümölcsöt teremjtek. Halleluja! Isten örvendezik abban, ha neked jól megy a sorod. Ha le tudod cserélni az autódát, a lakásodat, a házadat. Ez csak egy része, gyönyörű rész, de le tudod cserélni a gondolkozásmódodat, és le tudod cserélni azt a pusztaságban gyökeredző, duzzogó, panaszkodó, sivalkodó, nyafogó gondolkozásmódot, amelyik az eredménye az a sok hiábavaló szó és mondat, ami kijön a szádon. Isten megdicsőítetik abban, ha felöltöd magadra a Krisztust. Isten megdicsőítetik abban, ha Jézus jellege kiábrázolódik benned. Halleluja! Át kell jutni bizonyos krízishelyzeteken ehhez, és meg kell tapasztalnod a pusztaságban Isten gondviselését. Nem arról van szó, hogy Isten elengedi a kezéd, belől téged az oroszánok közé, és na, meglátjuk, hogy boldogulsz! Ott van veled. Békességed legyen, mondja Jézus. Békességed legyen, én legyőztem a világot. Ez az Ő része, hogy odaáll melléd, és mi a te részed? Egy megfelelő jó hozzáállás. Egy megfelelő jó gondolkozásmód ebben az egész helyzetben. Egy megfelelő jó hozzáállás. Amikor ez megvan benned, és amikor keresztülmész a nehéz helyzeteken, akkor tudod azt kiáltani, amit Dávid is kiáltott a Zsoltárokból:

Zsoltárok 40,2.

2. És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és sziklára állította fel lábamat és megerősítette lépteimet.

Mindannyian szeretnénk ezt kiáltani. Ugye? Az 1. zsoltár tudod, hogy kezdődik?

Zsoltár 1,3. 1–2.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.

Mondd, ez én vagyok! Ez vagyok én! Én akarok lenni! Ez igen és ámen az életemben! Halleluja! Mi ebben a te részed? Az előtte lévő két igevers. Olvastad valaha?

1. Áldott ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székebe nem ül;

2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Egy kettős nyíl a matematikában, ami azt jelenti, hogy ebből következik, annak idején így tanultam. Egy egyelőség jel egy nyíllal, ebből következik, nekem ez szinte itt van egyértelműen a 3. vers.

3. És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely megadja gyümölcsét a maga idejében, és levele nem hervad el; és minden munkájában sikeres lesz.

Valaminek a következménye az, hogy te olyan leszel, hogy soha nem hervadsz el, mindig gyümölcsözől, mindig virágsz, mindig termédes van. Erre annyira vágyunk. Mint ahogy annyira vágyunk a Filippi levélben írtakra:

Filippi 4,7. 6.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveitket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Halleluja! Mi van előtte?

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

Ez nem automatikusan behullik az öledbe, mint a grillcsirke, és akkor csak a szádat kell nyitva tartanod. Amikor azt tudod mondani, amit Dávid, a Zsoltárok 40-ben.

Zsoltárok 40,2.

2. És kivont engem a pusztulás gödréből, a sáros fertőből, és sziklára állította fel lábamat és megerősítette lépteimet.

Ekkor már ismered a benned levő Szent Szellem erejét. Dávid sem így kezdte azonban. Dávid élettörténete nagyon bőven ki van fejtve, ki van nyitva. Az 1Sámuelben, és sok más helyen is. Ugye, tudjuk az ő felkenetésének a történetét? Egy pár mondatban, röviden, hadd mondjam el. Sámuel próféta megkapta Istentől az utasítást, menjen el Isaihoz, és az ő fiai közül kapja majd Izrael a következő királyt. Mikor megállt ott az apa előtt, az apa még arra se méltatta a legkisebb fiát, hogy behívja a mezőről. Kiállította Sámuel elé a legnagyobbat, meg a többit, akik olyan délcegek, meg olyan harcedzett igazi katonák voltak. Arra se méltatta a legkisebbik fiút, hogy behívja őt a mezőről. Nem olyan volt Dávid az apja előtt, mint amilyen József az apja előtt, a kedvenc volt. Cifra ruhát varrt neki az apuka. Ő volt a legkisebb, de ott, amit csinált, azt hűséggel tette. Mert Isten választása nagyban különbözik az emberek választásától.

Ebben a történetben még azt is látjuk, hogy a legkisebb fiút az édesapja se ismerte elég jól. Mert ha tudta volna, hogy mi van benne, akkor lehet, hogy azt mondta volna, hogy itt vannak a nagyobbak, de a legkisebb, nézd meg őt, hátha ő lesz! Isten ismerte azonban Dávidot, és Isten rátalált Dávidra, ezt olvassuk a Bibliában, aki hűségesen vigyázott a juhokra, és hárfán játszott Istennek. Akkor tette ő ezt, amikor senki az égvilágon nem látta. Senki nem hallotta a hárfa énekét, és a hárfa zenét, csak a bárányok. A bárányok ugye hallgatnak. Ez egy rossz vicc volt most, de képzelj el, ahogy dicsőítem Istent, és a hallgató közönség a bárányok ott a pusztában, a mezőn! De Isten látta.

Látta, és Ő téged is lát. Mindegy, hogy az emberek látnak vagy nem téged. Ezért nem kell magadat mutogatni, nem kell magadat előretolni, nem kell magadat nagyobbak feltüntetni, különbnék feltüntetni, sohasem. Mert ha ezt teszed magaddal, ha saját magad akarod az elhívásodat előretolni, akkor megaláztatsz. Megalázod saját magad ezzel gyakorlatilag. De aki magát megalázza, és nem akar felmenni erőszakkal a létrán, azt Isten felemeli. Itt van a példa: Dávid. Nem volt azonban egyenes az út a trónra, hiába volt Dávidnak elhívása, hiába volt felkenetése, hiába volt dicsőítés, neki is át kellett menni a pusztaságán. Mert ahogy felkenete őt Sámuel, nem lett automatikusan Izrael királya. Nem csak azért, mert kisfiú volt még akkor, hanem mert a dicsőítő és a megfelelő szíve és hozzáállása még mindig nem volt elegendő arra, hogy az elhívását betöltsse, meg kellett neki edződnie. Be kellett – bocsássátok meg ezt a kifejezést, furcsa ez egy kicsit, de – be kellett bizonyítania a hitét Istennek. Neki is át kellett menni a maga pusztaságán. Tudjuk azt, hogy a démonizált Saul, az akkori király fröcsögő

indulattal, gyűlölettel vadászott rá, és meg akarta ölni. Ismerjük a történetet – nyolc évet töltött Dávid a Holt tenger melletti sziklasivatagban. Olyan helyen, ahol te egy-két napot sem akarnál kint éjszakázni egymagadban. Így, hogy elmentünk, és láhattuk egy párszor, szépnek és jónak tűnik, ki van építve. A busz elvitt minket, és vissza is hozott minket, meg lehetett nézni a barlangot, a kumráni tekercsek helyét, ami korlátokkal van felszerelve. De jó! Nem esek le, mert itt a korlát, ami megvéd. Az idegenvezető elmond sok szép és jó dolgot. De egy napot nem akarnál ott tölteni úgy, hogy azt mondanák, hogy: Na, most menj! Jön az éjszaka, jön a sötét, és nem tudnád, hogy most a kígyóktól, vagy a skorpióktól féljél jobban.

Dávid nyolc évet töltött ebben a pusztaságban. Nyolc évet a Holt tenger melletti barlangokban, ahol kevés a víz, a túlélés nehéz, és Saul elől menekült, és megkérdőjelezhette volna Istennek a tervét. Megkérdőjelezhette volna, hogy vajon Sámuel nem tévesztette-e el, amikor engem fölkent királynak? Tényleg fel lettem én kenve? Tényleg ez az elhívásom? Tényleg ez a szolgálatom? Tényleg Istennek az a terve velem, hogy én király legyek? Dávid szenvedett, de Isten ezt arra használta, hogy királyt kovácsoljon a pásztorfiúból.

Van egy isteni minta egy nemzettel is, amely ehhez hasonló, ez pedig Izrael. Egyiptomból Izraelig a zsidóknak a száraz, a kopár, a pusztá helyeken kellett keresztülmenniük. Egy nap volt igazából az, amikor Isten kihozta a zsidókat Egyiptomból, de negyven évig tartott, hogy Isten kihozza Egyiptomot az izraeliekből, hogy kihozza belőlük azt a gondolkodásmódot, azt a rabszolga mentalitást, azt a legyőzött mentalitást, azt a megalázott mentalitást, ami bennük maradt. A pusztában maradtak, mert nem volt jó hozzáállásuk, állandóan panaszkodtak, állandóan nyafogtak, állandóan zúgolódtak. Semmi nem volt jó, még a manna is hitvány eledel volt a számukra egy idő után, keseregtek mindenben. Pedig Isten természetfeletti jelekkel és csodákkal bizonyította nekik, hogy Ő az Isten, és hogy szereti őket, és gondot visel róluk.

Isten egy örök, tartós munkát akar elvégezni az életedben. Egy örök, egy tartós munkát akar elvégezni az életedben, de a győzelmeket mindig csata előzi meg. Ez a csata sokszor benned zajlik. Benned, az elmédben, a tagjaiddal, az érzelmeiddel, a gondolkodásmódoddal. Ez benned zajlik, benned zajlik le. Van, aki nem akar ezzel szembesülni, és nem akarja ezt felfogni, megérteni. Istennek nem a kényelmedre van a leginkább a legfőbb gondja, hanem arra, hogy átformálja az Ő Fiának a teljességére, az Ő képére. Neki erre van gondja. Ahogy Jézusnak is voltak küzdelmei, neked is lesznek, ha Isten útját akarod járni. Ahogy Dávidnak voltak küzdelmei, neked is lesznek. Sorolhatnánk itt Mózeset, sorolhatnánk az összes hithőst, akiről ír a Biblia a Zsidó 11-ben. És akiről nem ír, őket is ide sorolhatjuk, hogy mindenkinek meg kellett harcolnia a saját harcát. Te hajlandó vagy-e erre? Akarod-e ezt? Vagy mindig a könnyebb utat választod? Ez a harc nem egy kínkeserves, vért izzadás, kegyetlen dolog. Sokszor ez egy hitharc, ami jó harc, mert győzelem van a végén. De neked kell megtenned, senki nem teszi meg helyetted! Valamennyire meg lehet tanítani, el lehet magyarázni, hogy hogyan kell viselkedni, hogyan kell ezt csinálni, hogyan lehet győztesen keresztülmenni ezen, de végtére is neked kell ezt megtenned.

Eszembe jutott, amikor készültem erre az alkalomra, hogy amikor a kislányom először rágózott, kis lufit akart fújni a rágóval. Én elmagyaráztam és megmutattam neki, hogyan kell, de nem tudom helyette megcsinálni. Vagy te meg tudod? Nem tudod. Vannak dolgok, amelyek annyira személyesek az életedben, hogy azokat neked kell megtapasztalnod. Lehet tekinteni a példákra, lehet nézni az előljárókra, és lehet követni a hitüket, de végtére is neked kell bizonyos dolgokat megtenned. Kicsit olyan ez, mint amikor egy édesanya arra készül, hogy gyermeket szül. Nem fogja helyette megszülni senki. „Ó, most, a mai modern világban vannak béranyák, aki megszüli helyettem!” Nem, neked kell azon végigmenni! Amikor végigmész rajta, amikor megszületik, akkor mit mondasz? Halleluja! És erősebb vagy, és tapasztaltabb vagy. Én ezt nem tapasztalhatom meg soha, nekem más dolgokat kell megtapasztalni.

A kitartást nem a tévé előtt ülve tanulja meg az ember. Még azt is mondhatnám, hogy kitartóvá és állhatatossá nem itt leszel, miközben ülsz és ezt az üzenetet hallgatod, hanem azokban az élethelyzetekben, azokon a hétköznapiokon, amikor szembesülsz a nehézségekkel. Itt felkészülhetsz valamennyire, de a helyzet, amibe belekerülsz, meg fogja mutatni, hogy mennyire vagy kitartó és állhatatos, mennyire vagy siránkozó, panaszkodó, mennyire vagy zúgolódó. Amikor megsértenek, akkor kiderül, hogy mi van benned. Abból derül ki, ahogy visszaszólsz, ami kijön a szádon, és ahogy viselkedsz, amikor megsértenek, visszautasítanak, megaláznak, nem azt mondják, amit te elvársz, akkor milyen beszédek jönnek ki belőled? Az, ami akkor kijön belőled, az a szellemiség ural téged. Az a gondolkodásmód ural téged. Az a mentalitás uralkodik feletted. Milyen szavakat használsz? Milyen hangerővel mondod azokat a szavakat? Milyen stílusban mondod el azt ilyenkor, amikor visszaszólsz, visszaválaszolsz? Amíg nem szembesülsz ezzel, amíg nem azonosítod ezt magadban, amíg nem változtatasz ezen a Szent Szellem segítségével, addig a saját hegyeidet fogod kerülgetni. És fölteszed a kérdést, hogy: Miért, miért, miért? A zsidók is hányszor tették fel ezt a kérdést a pusztában a gondolkodásuk, a mentalitásuk miatt.

Amíg az ember nem szembesül ezzel, és nem őszinte saját magával, addig nem lesz igazán nagy áttörés a következő szintre. Dávidnak sikerült a nehéz időszakot a javára fordítania. Dávidnak sikerült ezt a nyolc évet előnyére változtatnia, áldására fordítania. Van itt egy jó hír ebben, hogy Isten a nehéz helyzeteket a javadra akarja fordítani. Én hiszek ebben! Nem tudom, te hogy vagy ezzel? Én hiszek ebben. Lehet, hogy kilátástalan a helyzeted, lehet, hogy nagyon borús az ég feletted. Lehet, hogy nagyon nagyok a kihívások, lehet, hogy emberi szinten már nem is tud senki segíteni, nincs emberi segítség. De Jézus akkor is él! Van Isten az égben, aki lát téged, aki hall téged, és akinek a szava hozzád ma az, hogy: Békességed legyen, én legyőztem a világot! Tartsál ki, menjél előre! De nem csak azt mondja, hogy tartsál ki, és menjél előre, bízzál bennem, higgy bennem! Megvan ebben a te részed is, hogy ezt hogyan tedd meg. Ha Dávidnak sikerült, akkor neked is sikerülhet. Itt ezt feltételes módon mondom, neked erre azt kell mondanod: Igen, ha Dávidnak sikerült, nekem is sikerülni fog! Én kijelenthetem feletted, és a hit szavát szólhatom, hogy neked is sikerülni fog, de nem attól fog sikerülni, mert én hitet gyakorlok ebben, hanem azért, mert te megteszed a te részedet. Nem kell, hogy többet tegyél, csak annyit, amennyi a te részed.

Azt mondta Jézus: piciny mustármag. Egy olyan pici elég, nem kér többet Isten tőled. Hogyan kezdte Dávid? Pásztorfiú volt, lantos volt, pengette a kis lantját. Aztán felkenetett, odakerült Saul sátorába, ott énekelt, és Saul megkönnyebbült. De Dávid nem volt király. Aztán jött egy élethelyzet, amire senkinek nem volt pozitív reakciója, csak egyedül Dávidnak. Ez pedig akkor volt, amikor megjelent Góliát. Ismerjük a történetet, hogy Dávid végül legyőzte Góliátot. Mi történt utána? Hadvezér lett egyből, mert megküzdött az óriásával.

A nagy tanulság ebben az, hogy minden egyes előléptetés előtt, minden egyes nagy siker előtt, minden egyes igazi áttörés előtt van egy harc egy óriással, amit le kell győznöd. Ez egy jó hír, hogy legyőzheted az óriást, mert ha legyőzöd, akkor sikeres leszel, akkor előléptetés vár. Ez az óriás nagyon sokszor nem egy másik ember, ahogy Dávid esetében, hanem egy óriási sértettség az érzelmeidben, ami óriásként ott burjánzik a lelkedben, és olyan nagy, hogy eltakar mindenkit, még Istent is. Eltakarja, mert te meg vagy sértve, és az érzelmeid háborognak, és zúgolódnak, és kicsattansz. Ugyanilyen óriás lehet a büszkeség is benned, amivel meg kell küzdened. A büszkeség ráadásul olyan óriás az életedben, amit nem csak egyszer kell legyőznöd, hanem amíg ebben a testben élsz, addig minden nap a nyakára kell lépned. Sőt, minél inkább előrébb jutsz, minél feljebb kerülsz, minél inkább Isten elhívása teljesedik ki, és teljesedik be az életedben, annál jobban kell figyelned erre, hogy ez az óriás csak egy icipici kis porszem legyen a lábad alatt. Ne növekedjen fel, mert elnyom téged, megöl téged, tönkretesz téged. Amikor azt gondolod, hogy a saját erődből jutottál el oda, ahova eljutottál, és elfelejtkezel Istenről, azt mondod, hogy: Igazából ez az én érdemem, mert én olyan kitartó voltam, én

olyan állhatatos voltam, én olyan sokat imádkoztam, én olyan sokat tanulmányoztam a Bibliát! – és azt gondolod, hogy ezért van az, nem pedig Istennek köszönhetően, hogy előre jutottál, akkor a büszkeség uralkodik feletted. Mint egy ilyen sűrűn szőtt lepel, rajtad van és nyom lefelé, miközben te azt gondolod: Ó, én milyen alázatos vagyok! Igazából büszke vagy arra, hogy alázatos vagy! Hány és hány embert láttunk, aki annyira büszke volt arra, hogy ő mennyire alázatos! Ó, én nem vagyok tökéletes, hiányzik belőlem a hiba! Vannak, akik így gondolkoznak magukról. És föl vesszük ezt a keresztény szlenget, föl vesszük ezt a keresztény szöveget, minden szöveg végére oda tesszük ezt a „Jézus nevében”, és „dicsőség Istennek”, de ezzel nincs elintézve a dolog. Tudod, imádkozhatsz, és megvallhatod a hitedet, de nem az fog megtörténni, amit imádkoztál abban az egy percben, öt percben, hanem az, amit utána beszélsz és cselekszel, és az, amit akkor teszel, amikor nem lát senki!

Dávidnak hatalmas elhívása volt, de ő sem mentesült az óriással való küzdelem alól. Dávid megküzdött az óriással akkor, amikor pici fiú volt. És pici fiúként, amikor még pásztorfiúként a pusztában volt, megküzdött a medvével, és megküzdött az oroszlánnal. Az is egy óriás volt neki. Aztán megküzdött a Góliáttal – a legismertebb történet. De amikor ott volt a pusztaságban, a sziklasivatagban egyedül, magányosan, a nyirkos, vagy csontszáraz levegőben, az is egy óriás volt számára, amivel meg kellett küzdenie. Kitartónak kellett lennie, és nem erővel átvinni az ő akaratát. Sokak számára egyértelmű volt, hogy Dávid a felkent, és ott van ez a démonizált, agyament Saul, aki féltékenységből meg akarta ölni. Lett volna Dávidnak lehetősége arra, hogy igazságot tegyen saját kézzel – a történetet ismerjük, nem mesélem el –, megölhette volna többször is Sault, és akkor vége lett volna a szenvedésének. De azt mondta: Én nem emelem a kezem az Úr felkentjére. Mondta ezt akkor, amikor a kenetnek egy szikrája sem volt már Saulon. Nem emelte fel se a szavát, se a kezét ellene.

Hidd el, Isten gyönyörködik abban, hogy áldott vagy, gyönyörködik abban, hogy beteljesedsz, de nem kaptál felmentést a küzdelmek alól. Tornaórán lehet, hogy kaptál felmentést a zsámolyugrás, vagy gyors futás alól, vagy kaptál könnyítést. De az életnek a viharai alól nem kapsz felmentést se szociális alapon, se semmilyen alapon. Szükségesek a próbák az életünkben, hogy azok által megerősödjünk. Viszont a nehézség soha nem nagyobb Istennél. A probléma, a nehézség, a fájdalom soha nem lehet, és nem is nagyobb Istennél. Szembe kell ezekkel szállnod, és Isten az, aki megadja a kimenekedést, és Ő megadja a fegyvert az óriáshoz is. Van egy gyönyörű igevers az 1Korinthus 10,13-ban, a Károli fordításban is nagyon hosszú, de megvan ennek a még hosszabb bővített fordítása is.

1Korinthus 10,13.

13. Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem hagyja, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.

1Korinthus 10,13. Bővített fordítás

13. Mindegy, hogyan jött vagy hova vezet, de nem olyan kísértés ragadott meg titeket, nem olyan bűnre csábító próbatétel esett meg rajtatok, ami nem ismeretes az embernek (azaz olyan kísértés vagy próba sem ért titeket, ami túl van az ember ellenálló képességének határán, és ami nem tartozik hozzá, nem arányosítható az emberi tapasztalathoz, nem megfogható az emberi megtapasztalásnak és mindannak, amit az ember elbír/kibír. De Isten hűséges az Ő Igéjéhez, és az Ő könyörületes természetéhez. Őbenne meg lehet bízni, hogy nem hagyja, hogy a képességetek, az ellenálló erőtök, és kitartásotok felett meg legyetek kísértve és próbálva, hanem a kísértésben Ő mindig biztosítani fogja számotokra a kiutat, a menekülés eszközeit melyek segítenek landolni, partot érni, azért, hogy képesek, erősek, és erőteljesebb legyetek türelemmel elszenvedni, elviselni, eltűrni, kiállni/kibírni a próbát.

Mindegy, hogyan jött, vagy hova megy a kísértés. Mindegy, hogy jól tetted-e a dolgokat – és ez egy teszt –, vagy eltévesztetted a dolgokat, hibáztál, és amiatt vagy nehézségben.

Vannak harcok, amit az angyalok sem tudnak megharcolni helyetted. Vannak harcok, amiket Jézus maga sem tud megharcolni helyetted. Vannak harcok, amiket neked kell megharcolnod, mert a hitharc a tied. És imádkozol te, ahogy imádkoztál sokszor azért, hogy: Istenem, változtasd meg a körülményeimet! Miért nem imádkozol azért, hogy Isten adjon neked bölcsességet és erőt a körülményeid legyőzésére? Miért akarsz menekülni a körülmények elől? Nem mondom, hogy minden körülmény jó, és jó benne élni. Természetesen nem jó, sok mindennek ellenállunk, és elutasítjuk. És nem akarok én sem szegénységben, betegségben élni. Ezek ilyen ördögi támadások és kísértések.

De sokszor nem azért kell imádkozni, hogy a helyzet változzon meg körülötted, hanem azért, hogy te változzál meg! Mi lenne, ha a hitedet abba fektetnéd, hogy: Én megerősödök, felkelek, és sziklára állítom a lábamat, és győztesen keresztül megyek akármi is jön! Akármilyen árvíz, akármilyen vihar jön, én szilárdan állok Jézus Krisztusban! Miért nem ebbe fektetik a keresztények a hitüket? Ehelyett csak nyafognak sokszor, panaszkodnak, hogy: Jaj, Istenem, ments meg ettől a helyzettől! És Isten jön, és megment. Halleluja! De attól te még nem jutsz a következő szintre. Amikor ugyanaz a probléma, vagy egy hasonló megint jön, ugyanott leszel, mert nem erősödtél meg, nem növekedtél fel, nem váltál teljessé. Valamilyen körülmények, valamilyen helyzetek mindig lesznek, mindig lesz valami, ami nem fog tetszeni. Olyan nap, hogy minden tökéletes legyen körülötted, talán lesz, de minden nap ilyen tökéletes lehet? Elég csak felkelni reggel, és rátekinteni, hogy a kutya milyen munkát végzett a virágoskertedben aznap éjjel. És ez téged annyira kivehet a béketűrésből. Vagy lehet, hogy letörik a műkörmöd, és ez annyira kihozhat téged a sodrodból, mert tegnap csináltattad meg. Joyce Meyertől hallottam egy ilyen példát, hogy elmondta, hogyan reagált volna régebben erre. Vagy lehet, hogy beleléptél a kutya végtermékébe, amikor jöttél ide, és nem tudod sehogy se leszedni a talpadról.

Tudom, kemény ez a példa, de ezek megtörténnek velünk naponta, hetente, ezek az életből hozott hétköznapi dolgok. Ó, engem ez nem idegesít fel, nem! És amikor kapsz egy defektet az autópályán, pedig sietnél? Meg kell állnod, föl kell vened a mellényt, ki kell venni a pótkereket, de úgy, hogy a csomagok legalján van persze. És már elkéstél, mert talán esküvőre mész, és az öltönyödben ki kell cserélned a kereket a pótkerekre. Visszatenni, visszapakolni. Az út mellett nincs kézmosási lehetőség. Hogyan állsz hozzá? Hogyan kezeled ezt a helyzetet? Amíg az ördög egy ilyen egyszerű alapvető dologgal ki tud téged hozni a sodrodból, akkor minek küldjön nagy óriásokat? Amikor az egyszerű, hétköznapi apróságok kivesznek téged a béketűrésből. De ez neked mégis olyan óriás! Pedig nem, csak te érzed annak. Ezt neked kell megtanulnod kezelni, nem nekem. Nekem megvan a saját magam dolga, amivel foglalkoznom kell, és neked is megvan. Vannak olyan helyzetek, amiket én nem látok az életedben, és ez viszont is így van. Vannak helyzetek, amiket te nem látsz az én életemben. Nem látod azt, hogy nekem havonta milyen költségeim vannak. Esetleg azt látod, hogy milyen autóval járok, és azt mondod: Milyen jó neked! De azt nem látod, hogy nekem milyen költségeim vannak a vállalkozásommal kapcsolatosan havonta. Természetesen nem mondok számokat, mert nem erről szól a történet. Vannak dolgok, amiket én nem látok benned, te nem látsz énbennem. Mert ezek olyan dolgok, amiket megoszthatunk egymással, de én nem tudom helyetted a békességet felölteni akkor, amikor a műszerfalon felvillan egy sárga led, vagy kis izzó, és az autód megáll. Neked kell tudnod kezelni azt a helyzetet. Amikor kiborul a ragacsos üdítő, vagy a tej az asztal közepén, az ünnepi asztalon. Olyankor mindent le kell szedni az asztalról, és mindent újra föl kell rakni rá, miközben már mindenki éhes. Hogyan kezeled ezt a helyzetet? Ordítva, mint egy sárkány? Vagy ordítva, mint egy megvadult bika? Visszapakolsz mindent, odaadod az innivalót a gyerekeknek, és azt mondod neki: Figyelj oda, mit csinálsz, nehogy megint kiborítsd! És iszik, leteszi, és megint kiborul. És akkor te még jobban kiborulsz.

Vagy pedig van más választási lehetőség. Ezek a helyzetek azok, amelyekkel neked foglalkoznod kell. Ezek a helyzetek azok, amelyekben Isten meg tudja mutatni az Ő erejét. Ezek a helyzetek azok, amikor az Ő dicsőségét meg tudja mutatni. Nem kell hatalmas, nagy bibliai példákra gondolni, hogy például jön majd egy három és fél méter magas ember, és nekem majd meg kell védenem a családomat tőle. Minek jöjjön, amikor az is kivesz a béketűrésből, hogy ősszel lehullanak a levelek, és össze kell söpörnöd az udvart! Emiatt is zúgolódsz és aggodalmaskodsz. Ó, kivágom azt a diófát! Érted, ugye? Kinek mi az óriás, kinek mi a nagy, kinek mi az, amivel foglalkozni kell. De mondom neked, vannak szintek, lehet feljebb lépni, lehet előrébb jutni. Lehet előrébb jutni ebben is. De ahhoz, hogy előrébb jussál, azon a szinten, ahol vagy, bizonyítanod kell, hogy képes vagy azt kezelni, és tovább lépni, és feljebb lépni.

Így előrébb lehet jutni anyagiakban. Ha hűséges vagy a kevésen, Isten többet bíz rád. Előrébb lehet lépni a mentális, a fizikai, a testi, a szellemi állapotodban. Lehet növekedni! Köszönjük ezt Nekik! Ha átmész a próbán, jön a következő szint erkölcsileg, hűségben. Jön a következő szint a kitartásban. Jön a következő szint az elismerésben, a megbecsülésben. Ha nem mész át, akkor próbálkozhatasz újra. Az iskolában év végén témazárókat, teszteket kell kitölteni a gyerekeknek, hogy a következő osztályba léphessenek. Ez veled is így volt. Ha nem bizonyítottad a tanárnak, hogy megtanultad az az évi tanulnivalót legalább egy elégséges szintre, akkor megbuktál, és kezdheted előről. Az életben újra lehet kezdeni mindig. Isten téged azon a szinten szeret és áld meg, ahol vagy. Azon a szinten a legteljesebb áldások jönnek rád, de a következő szinten nagyobb áldások vannak, teljesebb áldások vannak.

Ne törj le akkor, ha ellenállásokba ütközöl, ne törj le akkor, hogyha nehézségek vannak! Bizakodnod és lelkesedned kell, elvárásokkal kell lenned, és helyesen kell állnod a dolgokhoz! Nagyon sokszor oda kell figyelned arra, hogy az elméd, az értelmed színtere, a hozzáállásod, a helyes hozzáállásod abból fakad, hogy azokat az információkat, amelyek kívülről jönnek – jön kívülről a nyomás, a stressz, a megbántás, a hazug szó, a keserűség –, figyelmen kívül hagyod. És jön belülről a békesség, Istennek a szava hozzád, hogy: Ne félj, én veled vagyok, támogatlak, meggyógyultál az én sebeimben! Tehát ez a kettő valahogy összemosódik az elmédben. Egyik jön kívülről, a másik jön belülről, és az hogyan csapódik le? A viselkedésed és a hozzáállásod megmutatja azt, hogyan reagálsz ezekre az információkra. Rengeteg hang van kint a világban, de mi nem a világból akarunk sokat hallani, hanem a szellemi birodalomból, ami Istennél van. A Szent Szellem hangját akarjuk meghallani. De annyira nagyon hangos az elméd, annyira nagyon hangosak az érzelmeid, és annyira tele vagy okoskodással, annyira tele vagy a saját véleményednek a hangoztatásával, hogy nem fogod hallani Isten hangját. Az érzések és az érzelmek feldolgozásának az eredménye a hozzáállás. És erről tanít a Biblia. Mivel a szívednek az ajtaja az elméd – mert Isten Igéje az elméden keresztül, az elmédet felhasználva kerülhet a szívedbe –, ezért fontos, hogy amit hallgatsz, azt hogyan hallgatod. Jézusnak a szava ez: Vigyázzatok, meglássátok, hogy hogyan hallgatjátok az Ő beszédét! Kezdd el Isten nézőpontjából látni a dolgokat! Kezdd el látni úgy, ahogy Isten látja! Gyere ki a szűklátókörűségből! Gyere ki az okoskodás és az érvelés hatóköréből! Gyere ki azokból a magaslatokból, amik az elmédben emeltettek, hogy neked nem lehet már jobb, hogy te ezen a szinten vagy, és nem tudsz előrébb menni! Ezt rázd le magadról, mert Isten Igéje nem ezt mondja neked! Rázd le az önzőségedet, ami miatt igazából csak magadra figyelsz! Attól, hogy újjászületted, és bekerültél a gyülekezetbe, Isten szeret téged, és talán még jobban meg akar áldani. De ez nem mentesít az alól, hogy foglalkoznod kell azzal, hogy mit és hogyan gondolsz azokról a dolgokról, amik körbevesznek téged. Tehát figyelj oda arra, hogyan reagálsz helyzetekre. Ámen. Dicsőség Jézusnak!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.